

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Fòrum dels síndics locals

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2011

La presidenta

Senyores i senyors, diputades, diputats, il·lustríssim senyor síndic de greuges de Catalunya, adjunt al síndic de greuges, president de la Federació de Municipis de Catalunya, representant de l'Associació Catalana de Municipis, presidenta del Fòrum de síndics, síndiques, defensors i defensores locals de Catalunya, comencem l'acte de presentació del tercer recull d'informes del Fòrum de síndics i síndiques locals de Catalunya, informe referent al 2010.

Amigues i amics, síndics, síndiques, defensors i defensores municipals, alcaldes, membres de la mesa, síndic de greuges, a mi em toca cloure aquest acte. Com ha dit abans la síndica Valery, la presidenta del Fòrum de síndics, per a mi és una satisfacció que siguin aquí presentant el tercer informe. El segon crec que es va fer a Girona, i el primer crec que a Barcelona. Avui de nou a Barcelona, i en aquesta seu.

El Parlament de Catalunya representa democràticament el poble de Catalunya. Un dels objectius que em vaig marcar ara fa quasi un any —el dia 16 farà un any de la constitució de la IX legislatura— va ser si era possible obrir més el Parlament a la ciutadania, i obrir-lo de totes les maneres possibles; aquesta n'és una, i n'és una mostra clara.

En aquest sentit, vull agrair al síndic de greuges de Catalunya que moltes de les jornades de formació que fa, moltes de les jornades de divulgació que fa i molta de la feina que fa cap enfora l'hagi feta aquí, en aquest Parlament, en col·laboració amb el Parlament de Catalunya. I en aquest sentit, avui, des d'aquí, li vull agrair personalment i públicament.

I també en aquest sentit per a mi és una satisfacció tenir els síndics locals al Parlament de Catalunya, i ho saben. Quan em van venir a veure, no sé si era el mes de febrer o març d'enguany, ja em van demanar algunes de les coses que la

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

presidenta del fòrum ha repetit i que deixaré per al final, però vaig pensar que era bo mantenir aquesta relació i donar-hi força.

Quan Catalunya va bé, quan les coses van bé, potser figures com aquestes no són tan necessàries, no semblen tan necessàries. Quan hi ha problemes, quan la convivència es fa difícil, quan la situació econòmica ens crea a tots situacions de difícil solució, figures com aquestes són absolutament necessàries.

Per tant, d'entrada, felicitats per la feina que fan, perquè és una feina qualitativa, i això és important. Crec que només Catalunya té tants síndics dins l'estat espanyol, i això és mostra de la capacitat d'entendre els problemes, la sensibilitat que es té des de les diferents institucions i des de les diferents administracions, i en aquest sentit crec que és bo dir-ho i que és positiu.

La figura dels síndics locals apareix per primer cop, com ens ha dit la síndica, a la llei municipal i de règim local del 2002, i després a l'estatut d'autonomia de Catalunya del 2006, i apareix en el moment que es regula la figura del síndic de greuges. I al punt 4 de l'article 79.4 i al punt 4 de l'article 78 es destaca la possibilitat que el síndic de greuges estableixi ponts de col·laboració i de cooperació amb els síndics locals, i crec que això va ser un guany important per als síndics locals, perquè apareixen en la norma fonamental que té el nostre país.

Però també apareix, d'acord amb les funcions que ha de realitzar, a l'article 30, quan parlem del dret a una bona administració. Tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya tenen dret a una bona administració i aquesta bona administració es fa, segur, a tots els municipis de Catalunya, i es fa seguint la legalitat vigent. I per tant, ens trobem, segur, amb molts funcionaris municipals que fan la seva funció, la fan correctament, i que seguint la normativa i la legalitat no hi ha res que puguem dir que no es faci bé. Però, en canvi, la funció del síndic aquí el que fa és millorar, ser un plus, i aquest plus és important. Perquè és el plus del ciutadà que sap que l'ajuntament compleix la legalitat, però ell necessita el que aquí s'ha dit en aquesta taula avui: necessita ser escoltat, necessita presentar a vegades no una queixa, sinó simplement demanar assessorament, perquè no acaba d'entendre la resposta que li han donat. I a la millor la resposta és bona i és correcta, i no hi ha altra resposta, com deia abans l'alcalde Bustos, no hi ha altra resposta que la que li han donat, però a vegades el paper és molt fred.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

La resposta que un rep a casa a vegades és poc clara. Hem parlat de lleis clares, de lleis que la gent entengui què volen dir. Doncs el mateix, un escrit, una notificació ha de ser clara, i quan tu reps segons quines notificacions a casa ja ni te les mires o mires el final i dius: "Bé, m'han posat la multa", o mires i dius: "Hauré d'aclarir què és". Doncs, això, a un gran nombre de ciutadans, els passa i la figura del síndic, encara que sigui només per això, per escoltar i per assessorar, és positiva.

Per tant, en aquest sentit penso que fan una bona feina i que una de les funcions més importants que tenen és la de fer de pont de diàleg entre els ciutadans i l'administració. És un pont molt pròxim.

Abans l'alcalde Batalla deia: "L'administració municipal és la més propera", i és cert; la més propera en positiu i en negatiu, perquè és allò que surts de casa i te'n vas a comprar no sé què al supermercat i ja estàs fent d'alcalde, i en canvi això a un conseller o a un diputat no li passa tant. Però també és cert que en el moment que tu et vesteixes d'alcalde tens moltíssimes funcions i no hi arribes; és molt difícil arribar a tot, i la figura del síndic local és un complement, t'ajuda. I allò que tu dius del símil futbolístic, que són al mig del camp..., m'ha agradat això que has dit de defensa dels drets dels ciutadans, però al mig del camp, i per tant saben què és el que passa i diuen: "Bé, doncs jo aquí complemento la funció de l'alcalde". "Sóc crític", perquè han de ser crítics, en alguns moments, altres han de defensar la posició del municipi: "Tenien tota la raó". Fins i tot, segur, que moltes d'aquestes notificacions que es fan són prou clares i que a la millor l'únic que volia aquell ciutadà és que durant cinc minuts o un quart d'hora algú l'escoltés. També n'hi ha, de ciutadans, que aprofiten això per poder retardar o per poder veure si aconseguixen modificar alguna notificació, alguna resolució; crec que en això tots hi estaríem d'acord. Però aquest paper de mitjancer, de mediador, és bo i és positiu.

I permetin-me parlar una mica del fòrum. El fòrum, si no vaig equivocada, es va començar a gestar l'any 2002, es va fer realitat l'any 2005 i, de fet, quina és la funció que té el fòrum? Doncs, una funció molt important: ajudar-se en el sentit de conèixer cada un de vostès què és el que es fa al seu municipi, quines queixes els arriben, quines recomanacions es fan, i compartir totes aquestes funcions. Compartir la realitat del síndic local en cada un d'aquests quaranta-tres municipis que en tenen ajuda a millorar la feina, dóna més força als síndics locals i els dóna un fòrum que els permet compartir i traslladar experiències, i els permet fer el que avui faran aquí, que és parlar i explicar quines han estat les queixes, les

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

recomanacions, les consultes, els assessoraments que han tingut durant l'any 2010.

Jo, abans, a l'audiència prèvia que hem tingut, he preguntat: "Suposo que en aquest informe del síndic ja s'ha vist, ja ha sortit una mica aquesta situació de crisi tan greu que vivim", i m'han dit: "Doncs no tant; no tant. Encara s'assembla a la del 2009". És clar, no he tingut temps de mirar-m'ho. El que sí que és cert que no s'assembla a la del 2009 és que han doblat les actuacions: de 6.000 i escaig han passat a 11.000 llargues, gairebé 11.700. Per tant, alguna cosa ha canviat. Alguna cosa nova hi ha hagut en aquest any 2010 i segur que serà pitjor en aquest sentit el 2011.

Amb això què vull dir? Doncs vull demanar-los que estiguin atents, atents i amatents a les necessitats de la ciutadania. Sé que hi estaran, saben que aquesta és la seva funció, però en moments de dificultat, en moments que moltes i moltes famílies catalanes ho estan passant malament, hem de ser capaços de donar-hi respostes, encara que sigui només escoltant. Hem de ser capaços de donar-hi resposta. Molta gent només necessita que algú els atengui, sentir-se escoltats, i amb això el que deia el president de la Federació de Municipis, de defensar el sistema actual, hi estic absolutament d'acord. El sistema actual és el menys dolent de tots els sistemes i és el que tenim, i és el que hem fet entre tots i que ens ha costat molt aconseguir, molt, i per tant l'hem de defensar. Això no vol dir que hàgim d'estar tancats i que hàgim de dir: "Com que ja tenim el que la majoria dels països democràtics tenen, ja estem bé i no cal". No, hem de millorar-lo, hem d'obrir-lo, hem de ser més transparents, però hem de valorar-lo. Si no el valorem nosaltres, no ens el valoraran. I jo crec que hem de ser capaços de valorar-lo des dels diferents llocs on som.

Jo, com a presidenta del Parlament, ho faig sempre que puc: defenso la feina dels diputats i les diputades, defenso la feina que fan al territori, la feina que fan al districte, la feina que fan com a responsables d'haver estat escollits pel poble de Catalunya. En aquest Parlament hi ha 135 diputats que representen cadascú un tros del nostre país, amb diferents ideologies, amb diferents maneres de pensar, però cada un defensa els seus electors, i el conjunt defensa el poble de Catalunya.

I, per tant, hem de ser capaços, des de cada un dels llocs on tenim responsabilitat, de defensar la nostra feina, defensar la nostra responsabilitat, i en aquest sentit avui defensar la feina dels síndics i síndiques locals de Catalunya.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Benvinguts al Parlament, facin una bona feina. Saben que aquesta és casa seva i que sempre poden demanar a la presidenta i a la mesa —sempre que estigui a les nostres mans— que els ajudem i que obrim el Parlament a la societat i, en aquest cas, a vostès, síndics i síndiques locals. Espero que aquest matí facin una bona feina i que als informes, al recull d'informes, no ja el del 2010, que ja està fet, sinó el del 2011 quedi ben reflectit, com segur que hi quedarà, quines han estat les peticions, les consultes que els han fet i les recomanacions que vostès fan a la ciutadania.

Moltes gràcies.